

ΕΤΟΣ 57ον

5 Ιουλίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (2927)

ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΕΤΕΣ

Οι πνευματικές αρετές είναι επίκτητα ψυχικά ιδιώματα που διαμορφώνουν και όμορφαίνουν τον χαρακτήρα του ανθρώπου, σε αντίθεση με τις πονηρές επιθυμίες που φθείρουν και αλλοιώνουν τον ψυχικό μας κόσμο. Γι' αυτό και ο απόστολος Παύλος μας συμβουλεύει να ζούμε ζωή πνευματική και όχι σαρκική: «Νά καθορίζει τό Πνεῦμα τή διαγωγή σας καί τότε δέν θά ἀκολουθεῖτε τίς ἀμαρτωλῆς ἐπιθυμίες σας» (Γαλ. 5, 16). Πῶς, ὅμως, ἀποκτοῦμε τίς πνευματικές αρετές;

Μέ τή συνδρομή τοῦ Θεοῦ

Ὁ Ἀπόστολος ὀνομάζει τίς πνευματικές αρετές «καρπὸν τοῦ Πνεύματος» (στ. 22). Ὅπως ἀναφέρει ὁ ἅγιος Νικόδημος, «διά τοῦτο καί καρπὸν ὠνόμασε τίς αρετές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καθότι ἀπό λόγου μας μὲν καταβάλλεται καί φυτεύεται ὁ σπόρος τῶν ἀρετῶν, πού εἶναι ἡ καλὴ μας γνώμη καί προαίρεση, τῆς δέ τοῦ Θεοῦ δυνάμεως εἶναι ἔργον, τό νά γίνουν καρπὸς καί νά τελεσφορήσουν» (Ἑρμηνεία στήν πρὸς Γαλιάτας).

Ἐπομένως, ἡ ἀπόκτηση τῶν πνευματικῶν ἀρετῶν εἶναι κοινὸ ἀποτέλεσμα τῆς θείας βοήθειας καί τῆς προσπάθειας τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἅγ. Θεοδώρητος λέει ὅτι ὁ ἀπ. Παῦλος μέ τή λέξη Πνεῦμα ἐννοεῖ «τὴν δεδομένην χάριν», δηλ. τὴν χάρη πού χορηγεῖ τό Πανάγιο Πνεῦμα. Ἄν λοιπὸν ἐπιθυμοῦμε τὴν ἀρετὴ, θά προσφύγουμε στὴ δύναμη καί τὴ βοήθεια τοῦ Παρακλητήτου, καί μέ τὴν κατάθεση τοῦ προσωπικοῦ μας ἀγώνα θά λάβουμε τίς πνευματικές δωρεές του.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ τό γεγονός ὅτι τό Πανάγιο Πνεῦμα ὄχι μόνο ἐνδυναμώνει τίς προσπάθειές μας γιὰ τὴν καρποφόρο ἔκβαση τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγώνα, ἀλλὰ καί ἐμπνέει καί ἐνισχύει ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀγαθὴ αὐτὴ ἐπιθυμία μας. «Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ σ' ἐσᾶς, ὥστε καί νά θέλητε καί νά πράττετε ὅ,τι συντελεῖ στὴ σωτηρία σας», γράφει ὁ ἀπ. Παῦλος (Φιλ. 2, 13).

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ε' 22 – ς' 2)

Ὁ καρπὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθὴσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχώμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθοноοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Μέ τόν ἀγώνα μας ἐναντίον τῶν παθῶν

Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἴενε ὅτι ὁ ἀγώνας ἐναντίον τῶν ἁμαρτωλῶν παθῶν μας εἶναι παθοκτόνος καὶ ὄχι σωματοκτόνος. Δέν ἀγωνιζόμαστε γιὰ νὰ ἐξοντώσουμε τὸ σῶμα μας, πού δόθηκε σ' ἐμᾶς ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλῆλα «τόν σαρκικό, ἐμπαθὴ καὶ γεῶδη ἰογισμό μας», πού φθείρει τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἄπ. Παῦλος, ὅταν ἀναφέρεται σὲ ἐκείνους πού ἀποφάσισαν νὰ ἀγωνιστοῦν κατὰ τῶν παθῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν, ἴεει ὅτι ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ ἔχουν σταυρώσει τὸν ἁμαρτωλὸν τους ἑαυτὸ μέ τὰ πάθη καὶ τίς ἐπιθυμίες τους (Γαλ. 5,24). Τί σημαίνει αὐτό; Κάθε ροπή τοῦ νοῦ πρὸς τὸ πονηρὸ, κάθε ἐπιθυμία τῆς καρδιάς στὴν ἁμαρτία, σταματοῦν καὶ ματαιώνονται ἀπὸ τὴ σταυρωμένη χάρη τοῦ Θεανθρώπου, ὁ Ὅποῖος κατοικεῖ μέσα στὴν καρδιά μας καὶ μᾶς ἀφυπνίζει σὸ ἀγαθό. Καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα ζεῖ τὸν σωφρονισμό τῆς ψυχῆς, ὥστε νὰ γίνεται πράξη ἢ ὑπόδειξη τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι ἀφοῦ ζοῦμε μέ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε μέ τίς πράξεις μας αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ (στ. 25).

Ποιοὶ εἶναι οἱ καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;

Ὡς πρῶτο καὶ κορυφαῖο καρπὸ ὁ ἄπ. Παῦλος ἀναφέρει τὴν ἀγάπην. Εἶναι ἡ ρίζα τῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς. Χαρὰ ἔχει ὁ χριστιανὸς ὄχι μόνο ὅταν ἀνταποκρίνονται οἱ συνάνθρωποι στὴν ἀγάπην πού τοὺς δείχνει, ἀλλῆλα καὶ ὅταν ἐκείνοι τυχαίνει νὰ τὸν πικράνουν. Διότι ἡ δύναμη τῆς πνευματικῆς ἀρετῆς δέν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν τρόπο ἀποδοχῆς τῶν ἄλλων, ἀλλῆλα ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ψυχικὸ μεγαλεῖο τοῦ κάθε πιστοῦ.

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος μᾶς ἴεει «νὰ χαιρόμαστε ὅταν δοκιμαζόμαστε ἀπὸ πολλοὺς καὶ διάφορους πειρασμούς» (1,2). Διότι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστούθεια, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. Ἐναντίον αὐτῶν δέν ὑπάρχει νόμος. Ἄλλ' ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα μαζί με τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας. Ἐάν ζῶμεν διὰ τοῦ Πνεύματος, πρέπει νὰ βαδίζωμεν καὶ κατὰ τὸ Πνεῦμα. Ἄς μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, προκαλοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ φθονοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἄδελφοί, ἐάν παρασυρθῆ κανεὶς σέ κάποιο ἁμάρτημα, σεῖς οἱ πνευματικοὶ πρέπει νὰ τὸν διορθώσετε με πνεῦμα πραότητος καὶ νὰ προσέχης τὸν ἑαυτὸν σου μήπως πέσης καὶ σύ σέ πειρασμόν. Ὁ καθένας νὰ βαστάζῃ τὰ βάρη τοῦ ἄλλου, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐκπληρώσετε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

γίνεται ἡ ἐν Χριστῷ τελείωση τοῦ ἀνθρώπου. Ἀγάπη χωρὶς μακροθυμία καὶ χριστιανικὴ καλοσύνη δέν νοεῖται. Οὔτε ἡ πίστη βεβαιώνεται, οὔτε ἡ πραότητα ἀποδεικνύεται, οὔτε ἡ ἐγκράτεια κατορθώνεται. Εἶναι ὅλα αὐτὰ συνδεδεμένα με τὸν ἰστό τῆς ἀγάπης.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στὴν ἐποχὴ μας πού ἡ κοινωνία συχνά βρίσκεται σέ ὑπερένταση ἀπὸ συγκληνιστικὰ γεγονότα πού συμβαίνουν εἴτε με μαθητές καὶ σπουδαστές εἴτε με ἄλλης κοινωνικῆς ομάδες, τί μπορεῖ νὰ ἐπιδράσει περισσότερο στὶς εὐαίσθητες ἀνθρώπινες ψυχές; Οἱ συνηθισμένες προτροπές καλῆς διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς; Ἡ μάλλον ἡ εἰλικρίνεια τῶν αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ στοργῆς; Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἔγινε «παιδίον νέον», γιὰ νὰ δώσει τὴν ἄδοξη ἀγάπη του καὶ στοὺς νέους μας. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁμιλίες σέ εὐαγγελικὲς περικοπὲς καὶ ἑορτές,
τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.

5 Ἰουλίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἀθῶ († 1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Γαλ. ε' 22 - στ' 2 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ν' 5-13.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Ἰουλίου, Ε' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ι' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ν' 28 - θ' 1.

Βιβλία τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Σειρά «Βασική Δογματική Διδασκαλία»

1. Πρωτοπρ. Ἀντωνίου Ἀλεβιζόπουλου,
Ἐφόδιον Ὁρθοδοξίας, ἐκλαϊκευμένη ὀρθόδοξη δογματική.
2. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου,
«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», ματιές στό ὀρθόδοξο δόγμα μέ βάση τό ἱερό Σύμβολο τῆς Πίστεως.
3. Καθηγ. Ἀθανάσιου Δελπκωστόπουλου,
Ἡ πίστιν τῶν Ὁρθοδόξων, ὀρθόδοξη δογματική γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο.
4. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου,
Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα δογματικά, ἐμβάθυνση στήν ὀρθόδοξη πίστιν σέ μορφή 173 ἐρωταποκρίσεων.
5. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου,
Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα δογματικά-συμβολικά-ἱστορικοδογματικά, τό ὀρθόδοξο δόγμα σέ σχέση μ' ἐκεῖνα τῶν ἑτερόδοξων Ἐκκλησιῶν σέ μορφή 217 ἐρωταποκρίσεων.
6. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου,
Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα σωτηριολογικά, ἡ ὀρθόδοξη σωτηριολογία σέ μορφή 169 ἐρωταποκρίσεων.

Παρακολουθήστε στό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή **«Αἰνεῖτε τόν κύριον ἐν χορδαῖς καί ὄργανοις»**. Ἔργα μεγάλων Συνθετῶν τῆς κλασικῆς μουσικῆς ἐμπνευσμένα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή. Μέ τήν **Εἰδική Μουσική παραγωγή Κατερίνα Χατζηστεφάνου**. Κάθε Τρίτη στίς 23:00.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ **ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ** τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm